

זרע שמשון

פנינים יקרים וקצרים מתורת הגאון המקובל חסידא קדישא הרב מוה"ר שמשון חיים כ"ר נחמן מיכאל נחמני נ"ע זי"ע מח"ס 'זרע שמשון' ו'תולדות שמשון' שחי לפני כ-300 שנה ומקום קברו לא נודע והבטיח שהלומד בספריו יזכה לישועות ונפלאות בכני היו ומזוני

לילין 278

• זרע שמשון הלימוד המשפיע ישועות •

פרשת בלק תשע"ט

אמרות שמשון

שבפתי בתיהם, שיש בו את שמו יתברך, ע"י כך יש להם את כוחו של יעקב אבינו שמרחיק את המיתה מהם. (זרע שמשון' פרשתינו אות ה)

כשראה בלעם שאין בהם מחלוקת הבין שאי אפשר להזיקם וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלקים (כד ב). במדרש (במדב"ר ב ד) וישא בלעם את עיניו אלו הם הדגלים, התחיל אומר מי יכול ליגע בבני אדם אלו.

ביאור הענין שכשראה בלעם את הדגלים אמר מי יוכל ליגע באלו, משום שענין הדגלים הוא השלום, שכל אחד מכיר מקומו ואין ביניהם שום מחלוקת, ובאופן זה אין דבר רע יכול לפגוע בהם. וכמו שנראה לפרש דברי המדרש (במדב"ר ב ב) שבשעת מתן תורה כשראו ישראל את המלאכים שהיו עשויים דגלים דגלים, אמרו הלואי אנו נעשים דגלים כמותם, אמר להם הקב"ה נתאיתם לדגלים, חייכם שאני עושה שאלתכם. אמר למשה לך עשה אותם דגלים כמו שנתאוו.

וביאור הענין נראה משום שיסוד ענין הדגלים היינו שכל אחד מכיר את מקומו ואז יש ביניהם שלום מבלי מחלוקת, וכפי שנרמז בפסוק (שמות יח ג) וגם כל העם על מקומו יבא בשלום, היינו שאם כל אחד יכיר את מקומו אזי מתקיים השלום. וזה הדבר שיש אצל המלאכים שאין ביניהם מחלוקת, ובשעת מתן תורה נתאוו בני ישראל לדגלים ולהכיר כל אחד את מקומו, כי רצו שיהיה תמיד השלום ביניהם. וכשיש שלום אין דבר רע פוגע בהם, ולכן כשראה בלעם את ישראל עשויים דגלים, אמר מי יוכל ליגע באלו. והיינו מפני שע"י שאין מחלוקת ביניהם ועשויים דגלים מובדלים כל אחד לפי מקומו אין דבר רע פוגע בהם, כי שורש השטן הוא מערבוב, שאז הוא היפוך השלום, והשלום הוא כלי מחזיק ברכה.

וזה עומק מה שאמרו חז"ל (שבת פט). שבשעת העגל בא שטן **וערבב** העולם, שידע דכשיעמדו כל אחד על מקומו מבלי מחלוקת, אין הוא יכול לפגוע בהם ואין לו שליטה עליהם. וכן מצינו בכמה מקומות ששלט השטן ופגע בבני ישראל, שהיה שם את ענין הערבוביאי, שרומז על כך שאינם בשלום, ורק אז יכול השטן לפגוע בבני ישראל. (זרע שמשון' פרשת במדבר אות ג ד"ה וזהו הטעם)

בלעם לא יזכה בכרכה על כך שכידך את ישראל

'ולא אבה ה' אלקיך לשמע אל בלעם ויהפך ה' אלקיך לך את הקללה לברכה כי אהבך ה' אלקיך' (דברים כג ו): יש לדקדק מה כוונת הכתוב בתיבת 'לך', שהיה די לכתוב ויהפוך ה' אלוקיך את הקללה לברכה.

ויש לתרץ, דהנה בלעם בירך את ישראל, וא"כ לכאורה צריך הוא להתברך על ידי השי"ת על כך שהרי הקב"ה אמר שיברך את מי שמברך את ישראל כדכתיב (בראשית כז כט) 'מברכך ברוך', לכך הדגיש הכתוב לומר ויהפוך ה' אלקיך לך את הקללה לברכה וגו', והיינו שרק כלפי בני ישראל נחשבים דבריו של בלעם כברכות, אולם כלפי בלעם נחשב הדבר כמי שקילל את ישראל ויענש על כך, שהרי הוא בא לקללם אלא שהקב"ה מנע ממנו והקב"ה מחשיב לעכו"ם מחשבה רעה כמעשה (ירושלמי פאה פ"א ה"א), ובדאי לא יזכה להתברך מחמת כן. (זרע שמשון' פרשתינו אות יג)

הברכה מתחלת מיד אף קודם שסיים המברך את ברכתו

'כי ידעתי את אשר תברך מבכרך ואשר תאר יואר' (כב ו): יש להקשות מדוע לענין הברכה כתוב **מבורך** בלשון הוה, ולענין הקללה כתיב **יואר** לשון עתיד.

ויש לבאר עפ"י מה שכתב רש"י (שמות ד ז) שבתחילה כתיב 'ויוציאה והנה ידו מצורעת כשלג' דמשמע שרק אחר שהוציאה לגמרי נעשית מצורעת, ולבסוף כתוב 'ויוציאה מחיקו והנה שבה כבשרו' דמשמע דכשהתחיל להוציאה מחיקו, אף שעדיין לא הוציאה לגמרי כבר שבה כבשרו, שהטעם הוא משום שמדה טובה מרובה וממהרת לבוא ממידת פורענות. ולכך הצרעת שיש בה ענין קללה, לא מיהרה לבוא ונעשתה רק אחר שהוציאה לגמרי, אולם ריפוי הצרעת שזה ענין ברכה, נעשתה מיד כשהתחיל להוציא את ידו אף כשעדיין היתה עיקר ידו בפנים.

ולפי"ז י"ל אף הכא, דלענין הברכה כשמתחיל לברך, מיד חלה הברכה עוד לפני שסיים את הברכה, ותוך כדי הברכה הרי הוא כבר מבורך, אך כשמקלל אין הקללה חלה רק לאחר סיום קללותיו, נמצא דרך כשיסיים את קללותיו המתקלל יהיה מקולל ולכך כתיב יואר, כי בשעת הקללה הוא עדיין אינו מקולל. (זרע שמשון' פרשתינו סוף אות א)

ע"י המזוזה מרחיקים ומפרידים את המיתה

'מה טבו אהליך יעקב משפנתיך ישראל' (כד ה): יש לדקדק דלכאורה היה די לומר 'טובו אהליך יעקב' ותיבת מה מיותר.

ויש לתרץ עפ"י מה שכתבו המקובלים שסוד המזוזה הוא מה שנרמז באותיות מזוזות - זז מות. ועוד הוסיפו שהאמצע של אותיות מ-ת [מ"ם] שבתחילת תיבת מזוזות ות"י [שכסוף] תיבת מזוזות] הים זו זו גימט' כ"ו מספר של השם הוי"ה. ורמזו על כך בזה"ק (ח"ב לו). את הפסוק כתוב שמי על פתחיו. והיינו שזה השם מרחיק את המוות ומפרידה. וזה גם עומק כוונת הדין שאמרו בגמרא (יומא ת). בית הכנסת פטורה מן המזוזה. משום ששם אין מוות ואין צורך להרחיקה ולהפרידה, כי אדרבא שם הוא מקום החיים (ראה ברכות ת). וזה מה שהדקדק הכתוב לומר **'מה טובו אוהליך יעקב'** דתיבות 'מה טובו' בגימטריה ס"ח כמספר חיים, והיינו לרמז שאוהליך יעקב שישראל נותנים מזוזה לפתחיהם, שם הוא מקום החיים, וזה מפריד את המוות מהם.

ולכך נקט גם כן לומר אוהליך **יעקב**, כי זה נרמז במדתו של יעקב מדת האמת וכדכתיב (מיכה ז ט) תתן אמת ליעקב, תיבת אמת היינו א' מת, ואות אל"ף מצטיירת ונעשית מאותיות יו"ד ואו"ו יו"ד שהם בגימטריא כ"ו כמנין שם הוי"ה, והיינו שע"י שמו יתברך נעשה 'אמת', וכפי שהגמרא אומרת שהאמת מתקיימת ואינה נופלת, והיינו שע"י יש להם קיום ומתגברים על המיתה [וראה סנהדרין צז]. ולכך יעקב שמדתו אמת, לא מת, כפי שאמרו בגמרא (תענית ה): יעקב לא מת. ונתכוון לרמזו שלבני ישראל ע"י המזוזה

הוצאת הגליון והפצת לזכות

<p>מוקד נוסף לקבלת גליונות זרע שמשון בירושלים:</p> <p>בחנות 'כדורי סלולר' רחוב ירמיהו 9</p> <p>בבנין של עשירי ורחוב החדש בתנין הכניסה מהדלת שליו ופל ב'י</p> <p>החנות פתוחה בשעות הערב</p>	<p>'קול זרע שמשון'</p> <p>02-80-80-600</p> <p>אל תפספסו להזמין 3 דקות זרע שמשון</p> <p>לשוק"ק 130 • אידיש 230 • אנגלית 330</p>	<p>לישועה ולברכה בכל עת</p> <p>ניתן לתרום 24 שעות ביממה</p> <p>ע"י מערכת ממוחשבת מאובטחת</p> <p>02-80-80-500 שלוחה 3</p>	<p>שיעור 'זכרון ראובן יוסף'</p> <p>שיעור בספר החסווגל זרע שמשון מתקיים</p> <p>בביהמ"ד הר צבי ירושלים (במקום תפירת שים)</p> <p>כל ליל שישי בשעה 8:00</p> <p>שמעו ותחי נפשכם</p>	<p>לרפואה שלימה בעהרה</p> <p>הרה"ח ר' מנחם מנדל בן רחל מינדרל</p> <p>שיזכה לרפואה שלמה ולבריאות איתנה</p> <p>הוקדש ע"י יורדו הנאמן הסתפלה בעדו</p> <p>הרה"ח ר' דוד פישע"י ה"ו</p>
--	---	---	--	--

זכות העשבר והבטחוחתי יעמוד להם שבזכות הסיוע להפצת חנרת זרע שעשון יזכו להצלחה ולברכה בכל הענינים ויעלה ה' כל עשאלות לבם לטובה וברכה

משנה א: שני חכמים בלשון המשנה, ברוך שפחד בהם ובמשנתם:

יסוד היסודות וקנין התורה, גרסינן בירושלמי פ"ק דמגילה (ה"ט) ר' חייא ברבא ור' סימון תרויהון אמרין, דורות הראשונים לא היה לא ה"א שלהם ולא מ"ם שלהם סתום, הא סמ"ך סתום. ופירש היפה מראה, אף על גב דה"א שלנו גם כן אינו סתום, אין זה לעיכובא אלא לשופרא דמלתא, כדאמרין בהקומץ (מנחות כט): אמר רב אשי, חזינא להו לספרי דיוקני דבי רב, דחטרי ליה לגגיה דחי"ת ותלו ליה לכרעיה דה"א. אלמא דכל הסופרים דלאו דיוקני לא תלי ליה לכרעא דה"א, ולא איפסל בהכי, כדאיתא במהרי"ק שורש ע"א. ואף על פי כן לא היתה סתומה כמו חי"ת, וכן המ"ם סתומה לא היתה סתומה לגמרי כמו סמ"ך.

ופירש העיר בנימין, שהטעם שנשתנו עכשיו מדורות הראשונים, לפי שהעולם הזה נברא בה"א להורות דרכי התשובה כדאמרין התם, דאי הדר ביה ליעול ולזייל באידך. והנה דורות הראשונים שהיו מתעוררים מעצמם לשוב בתשובה, לא היו צריכים להורות להם דרכי התשובה לתלות רגל הה"א להיות שם פתח גדול פתוח ליכנס בזה השער לה' וכו', והיה די להם בפתח קטן, לא היה הה"א שלהם פתוח רק קצת כדי להבדיל מהחי"ת. אבל בדורות האחרונים עשו שם הרחק גדול ופתח גדול, כולי האי ואולי יכנסו בו. וכן המ"ם סתומה לא היתה סתומה לגמרי, דבפרק הבונה אמרין מ"ם פתוחה מ"ם סתומה, מאמר פתוח מאמר סתום, שיש דברים שאינם ניתנים לגלות ולדרוש, כגון סתרי תורה שצריך שיהיה שר חמשים ונשוא פנים וכו' ונבון לחש קודם שילמדם, ובדורות הראשונים היו רובם ככולם קדושים ובתוכם ה'. אבל עתה בעוונותינו שרבו אשר שתו בשמים פיהם ולשונם תהלך בארץ, נעשית המ"ם סתומה להיות המאמר סתום. עכ"ל.

ונודע מדברי האר"י זלה"ה, כי מתחלה לא היה לקליפות כל כך אחיזה בעולם ולא היו צריכים לטרוח ולפלפל. ולכן מתחלה לא היה להם כי אם המשנה דהיינו בתי גוואי, ואחר כך תיקנו הברייתות דהיינו בתי בראי, ושתייהן בלשון הקדש. ואחר כך נתקן תלמוד ירושלמי בלשון תרגום, אבל לא היה צריך כל כך לפלוט ולטרוח לברר ההלכה על בוריה. וכשגברה הקליפה בעוונות הרבים, אז נתקן תלמוד בבלי, כי תלמוד גימטריא לילית דהיינו ת"פ, במחשכים הושיבני זה תלמוד בבלי.

והן הן דברי התנא שנו חכמים וכו', אף על גב דבאותו זמן ששנו הברייתות דהיינו בתי בראי כדאיתא בספר הזוהר (ח"ב רנז), אז הקליפה היתה מתפשטת בעולם הרבה יותר ממה שהיה בימי חכמי המשנה. עם כל זה גדל כחם של אותם חכמים, שאפילו הכי לא הוצרכו לתקן הברייתות בלשון תרגום, כי מחמת חכמתם לא נתנו לקליפה מקום להתפשט כל כך, והיו מכניעים אותה בחכמתם, וגברה ידם לשנות המשנה בלשון הקדש להגביר כח הקדושה והברכה בכל העולמות. ולכן ברוך האל שבחר בהם, שהקדוש ברוך הוא בחר בצדיקים ובמשנתם בלשון הקדש, שהוא הלשון ראשון שבו נברא העולם, דכתיב ויהי כל הארץ שפה אחת וכו'.

(תולדות שמשון פ"ו מ"א)

כל מי שיש בידו שלשה דברים הללו, מתלמידיו של אברהם אבינו. ושלשה דברים אחרים, מתלמידיו של בלעם הרשע. עין טובה, ורוח נמוכה, ונפש שפלה, מתלמידיו של אברהם אבינו. עין רעה, ורוח גבוהה, ונפש רחקה, מתלמידיו של בלעם הרשע. (אבות פ"ה מ"ח)

ואם כן ביום זה נברא סימן ברכה וקללה בעולם. והנה אברהם הביא הברכות לעולם, שמסר לו הקדוש ברוך הוא הברכות כמו שכתב רש"י בפרשת לך לך על פסוק (בראשית יב ב) והיה ברכה, והוא היה סימן לברכה. וכן אמרו במדרש (ילקוט שמעוני פרשת לך לך), אפילו הספינות הבאות מגליא לאספמיא, מתברכות בזכותך. ובלעם הוא ממש הפכו, שהוא סימן קללה, שהביא הקללות לעולם, וכמו שקלל מואב כדי שסיוחן יכבוש חשבון ויקחנה מידם, והיה אב למעוננים ולקוסמים שהם סימן קללה. וזהו מן ארם יחני בלק מלך מואב מהררי קדם (במדבר כג ז). וסוד הררי קדם ידוע, וכתיב (בראשית כה ו) וישלח מעל יצחק בנו קדמה אל ארץ קדם, ועי"ש בספר הזוהר. ומשום הכי נקט התנא בכיוון, אברהם ובלעם, שהם זה הפך זה, זה לברכה וזה לקללה.

ולפי שבמאורות הללו הזכיר בהם הכותב שלשה עניינים, דהיינו להאיר ולמשול ולהבדיל (בראשית א טו ופסוק יח), אף התנא עשה שלשה עניינים, **שעין טובה** היא הארת הנשמה, שהיא עין השכל, ודרך הטוב להטיב, ומשום הכי יש לו עין טובה בטובת האחרים, וזהו **להאיר**.

ורוח נמוכה, שהרי עונים יירשו ארץ, ואתי דכא, והוא מושל ברוחו שלא להתגאות, וזהו **ולמשול** דוקא ולא בגסות הרוח.

ונפש שפלה, שמסתפק בהכרחי ולא במותרות, בין במאכלו בין בכל שאר העניינים, וזהו **להבדיל**.

ומי שזוהר באלה יש לו הברכה, ולהפך הקללה. והכי איתא בזהר ח"ג דף ס"ג ע"ב, בכל מה דאיתעביד בעי בר נש זמין לההיא מלה, מה כתיב בהו בכהני טוב עין הוא יבורך, דהוא הוה זמין בהאי, ושאר ברכתא באשגחותא דיליה, ועל דא יסטי בר נש אפילו מאה אורחין, ולא יערע בבר נש דאית ליה עינא בישא, ועי"ש שהארץ בזה. (תולדות שמשון פ"א מ"ח, ועי"ש עוד בהרחבה ובמתיקות)

ברוח שפתם של המפרשים, נצבו הקושיות כמו נד נזולים, נגד התנא שבא בארוכה, וכפל לשונו במקום שהיה לו לבא בקצרה. ועוד עשה קושיא ותירוץ, מה בין תלמידיו וכו', בדבר שאפילו תינוקות של בית רבן יודעין אותו. והיותר קשה הוא, מה ענין בלעם עם אברהם, שהרי הפוכו של בלעם הוא משה כנודע אצלנו. ועוד אמרו ז"ל (במדבר יד כ) ולא קם נביא עוד בישראל כמשה, אבל באומות העולם קם, ומנו בלעם. ואף אם נאמר שיש להם קצת שייכות זה עם זה, לפי מה שמצאנו בספרי הרב הקדוש (האר"י ז"ל), שכל העובדי כוכבים הם מצד בלעם, וזהו בלאומים בל אומים, דהיינו בל עם, ואברהם הוא היפוכו, שהוא אב לישראל ולגרים לבדם, שנקראו דוקא זרע אברהם, עם כל זה לא נראה טעם מספיק להבנת כוונת התנא, ומכל שכן שלא אמר כל מי שיש בידו שלשה דברים וכו' הוא מזרע אברהם, אלא מתלמידיו.

אמנם לפי דרכנו הנזכר לעיל, המשנה הזו פניה מאירות, באור החמה ובאור הלבנה, שני המאורות הגדולים, שנקבעו ביום הרביעי לבריאה, ומהם בא השובע והברכה והטובה בעולם, כדכתיב וממגד תבואות שמש וממגד גרש ירחים, ומהם באה הרפואה, אידלי יומא אידלי קצירא, וכתוב נמי בהם יהי מאורות ברקיע השמים (בראשית א יד), כתיב מארת חסר, שהוא סימן קללה, כמו שפירשו ז"ל, וכן פירש הבח"י (שם), והיו לאותות, והיו אותן המאורות להתעדן בהם אותם שקיימו כל אותיות התורה, או אותם שקיימו המצוות שנאמר בהן אות. וזהו מצד הטוב והברכה, ומצד אחר והיו לאותות הוא סימן קללה בזמן שהם לוקים, וכתיב (ירמיה י ב) ומאותות השמים אל תחתו. וכן כתב הזוהר (הקדמה יב): על והיו למאורות, אור מות, דהיינו אור ביחוד, מות בפירודא, שכשמתחברים אותיות אור בתיבת למאורות, אז אותיות מות הם בפירודא, שנתרחקה המ"ם מן הו"ו והת"ו.

בחדשי הקיץ אשר מנהג ישראל ללמוד במסכת זו בשבתות אלו, תוכלו להשיג את הספר הנפלא והמסוגל 'תולדות שמשון' שיצא לאור בהוצאה חדשה ומפוארת, בכל חנויות הספרים בארץ ישראל, ארה"ב, לונדון.

לפרטים נוספים:
ארץ ישראל 05271-66450 02-80-80-500
ארה"ב 347-496-5657

י"ל ע"י האיגוד העולמי להפצת תורת זרע שמשון שע"י ארגון מפתח של בנים
ארה"ב הרב מנחם בנימין פאשקעס: 347-496-5657 mbpaskesz@gmail.com 11204 ST Brooklyn NY 1645 48 C/O B Paskesz Zera Shimshon
ארה"ק הרב ישראל זילברברג 05271-66450
מוקד זרע שמשון: 02-80-80-500 לקבלת הגליון לשלוח למייל: zera277@gmail.com או באתר: www.zerashimshon.com

ניתן להשיג את הספר 'זרע שמשון'
בארה"ק: 05271-66-450
בארה"ב: 347-496-5657

ניתן לשלוח תרומות והנצחות לזכות ולע"נ ולקחת חלק בהוצאות והפצת הגליונות והספרים

ניתן להפקיד בנכח מרכנתי (17) סניף 635 מ.ח. 71713028 ע"ש זרע שמשון כמו"כ ניתן לתרום ככרטיס אשראי

זכות הצדיק ודברי תורתו הקדושים יגן מכל צרה וצוקה, וישפע על הלומדים ועל המסייעים בני חיי ומוזני וכל טוב סלה כהבטחתו בהקדמת ספרי